

1967 Jun 29 ILO Genève

X999 ILO-konvensjon nr. 128 om uføre-, alders- og etterlatterstønad

Oversettelse.

Den internasjonale arbeidsorganisasjons generalkonferanse

som er blitt innkalt i Genève av Styret for Det internasjonale arbeidsbyrå og har trådt sammen til sin 51. sesjon den 7. juni 1967 og

som har besluttet å vedta visse framlegg om endring av konvensjonen av 1933 om alderstrygd i industri m. v., konvensjonen av 1933 om alderstrygd i jordbruket, konvensjonen av 1933 om uføretrygd i industri m.v., konvensjonen av 1933 om uføretrygd i jordbruket, konvensjonen av 1933 om etterlatterstønad i industrien m.v., og konvensjonen av 1933 om etterlatterstønad i jordbruket, punkt 4 på konferansens dagsorden, og

som har bestemt at disse framlegg skal gis form av en internasjonal konvensjon, vedtar i dag, den 29. juni 1967, følgende konvensjon som kan kalles konvensjonen av 1967 om uføre-, alders- og etterlatterstønad (The Invalidity, Old-Age and Survivors' Benefits Convention 1967).

Del I. Generelle regler

Art. 1. I denne konvensjon —

- (a) omfatter uttrykket «lovgivning» lover og forskrifter og alle andre bestemmelser med hjemmel i lov på sosialtrygdens område,
- (b) betyr uttrykket «fatsatt» fatsatt i eller i kraft av nasjonal lovgivning,
- (c) omfatter uttrykket «næringsvirksomhet» alle bedrifter i disse greiner av økonomisk virksomhet: gruvedrift og steinbrudd, fabrikkdrift, bygge- og anleggsvirksomhet, elektrisitets-, gass-, vann- og renholdsverk og transport, lagring og kommunikasjoner,
- (d) betyr uttrykket «opphold» — fast opphold på medlemsstatens område og uttrykket «bosatt» — de personer som vanligvis har sin faste bopel på medlemsstatens område,
- (e) innebærer uttrykket «forsørget» en tilstand av avhengighet som forutsettes å være til stede i fatsatte tilfelle,
- (f) betyr uttrykket «hustru» — en hustru som forsørges av sin mann,
- (g) betyr uttrykket «enke» — en kvinne som ble forsørget av sin mann på det tidspunkt da denne døde,
- (h) omfatter uttrykket «barn» —
 - (i) et barn enten under den alder da skoleplikten opphører eller

under 15 år, slik at den høyeste av disse aldersgrenser legges til grunn, og

- (ii) på fatsatte vilkår, et barn under en bestemt alder, høyere enn angitt i punkt (i) når vedkommende barn enten er lærling, skoleelev eller student, eller lider av en kronisk sykdom eller svakhet som gjør det uskikket for enhver inntektsgivende virksomhet. Kravet i dette punkt skal likevel anses oppfylt når nasjonal lovgivning definerer uttrykket «barn» slik at det omfatter ethvert barn under en aldersgrense som er betydelig høyere enn nevnt under punkt (i),
 - (i) betyr uttrykket «kvalifiseringstid» en periode av premiebetaling, selssetting eller opphold, eller en kombinasjon av slike perioder, alt ettersom det er fatsatt.
 - (j) betyr uttrykket «innsats-betinget stønad» — en stønad som er avhengig av at de trygdede eller deres arbeidsgivere deltar i direkte i finansieringen eller er avhengig av de trygdede har deltatt i arbeidslivet i en kvalifiseringsperiode. En «ikke-innsatsbetinget stønad» betyr stønad som ikke er avhengig av disse vilkår.
- Art. 2. 1. Enhver medlemsstat som denne konvensjon gjelder for, skal oppfylle vilkårene i
- (a) del I,
 - (b) minst en av delene II, III og IV,
 - (c) de tilsvarende regler i delene V og VI og
 - (d) del VII.

2. Enhver medlemsstat skal i sin ratifikasjon angi for hvilken eller hvilke av delen II til IV den påtar seg forpliktelsene i denne konvensjon.

Art. 3. 1. Enhver medlemsstat som har ratifisert denne konvensjon, kan seinere underrette Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå om at den påtar seg forpliktelsene i konvensjonen med omsyn til en eller flere av delene II til IV som ikke allerede har vært angitt i dens ratifikasjon.

2. De forpliktelser som omtales i punkt 1 i denne artikkel, skal betraktes som en integrerende del av ratifikasjonen og skal ha virkning som ratifikasjon fra den dag underretningen blir gitt.

Art. 4. 1. En medlemsstat hvis øko-

nomi er utilstrekkelig utviklet, kan i en erklæring som følger med ratifikasjonen, gjøre bruk av de midlertidige unntak i følgende artikler: 9 (2), 13 (2), 16 (2) og 22 (2). Erklæringen skal oppgi grunner for unntakene.

2. Enhver medlemsstat som har avgitt en erklæring med hjemmel i punkt 1 i denne artikkel, skal i sine årsrapporter om gjennomføringen av denne konvensjonen, etter artikkel 22 i Den internasjonale arbeidsorganisasjons konstitusjon, for hvert unntak den gjør bruk av ta med en erklæring om —

- (a) at de grunner den har for å gjøre unntaket gjeldende fremdeles er til stede, eller
- (b) at den gir avkall på retten til å gjøre bruk av vedkommende unntak fra og med en bestemt dag.

3. Enhver medlemsstat som har avgitt en erklæring med hjemmel i punkt 1 i denne artikkel, skal i den utstrekning det er mulig øke antallet sysselsatte som trygdeordningene omfatter.

Art. 5. Når en medlemsstat for å oppfylle vilkårene i en av konvensjonens deler II til IV som skal dekkes av dens ratifikasjon, er forpliktet til å trygde bestemte grupper av personer som utgjør minst en fastsatt prosentdel av arbeidstakerne eller av hele ervervsbefolkningen, skal vedkommende medlemsstat, før den påtar seg å oppfylle vilkårene i denne del av konvensjonen, forvisse seg om at vedkommende prosentdel er nådd.

Art. 6. Når det gjelder å oppfylle vilkårene i delene II, III eller IV i denne konvensjon, kan en medlemsstat ta i betraktning dekning som oppnås gjennom forsikring, selv om denne forsikring ikke gjennom lovgivningen er gjort obligatorisk for de personer den omfatter, dersom den —

- (a) står under tilsyn av offentlig myndighet eller blir administrert av arbeidsgivere og arbeidstakere i fellesskap etter bestemte normer,
- (b) omfatter en vesentlig del av de personer hvis arbeidsinntekt ikke overstiger arbeidsinntekten for en mannlig faglært kroppsarbeider, og
- (c) sammen med eventuelle andre former for dekning fyller vedkommende vilkår i konvensjonen.

Del II. Uførestønad

Art. 7. Enhver medlemsstat som denne del av konvensjonen gjelder for, skal sikre de trygdede uførestønad i samsvar med de følgende artikler i denne del.

Art. 8. Det trygdetilfelle som dekkes er en fastsatt grad av udyktighet til å utøve inntektsgivende virksomhet, dersom det er sannsynlig at denne udyktighet vil

bli permanent, eller at den vedvarer etter utløpet av en fastsatt periode av forbigående eller begynnende arbeidsudyktighet

Art. 9. 1. Ordningen skal omfatte —

- (a) alle arbeidstakere, herunder lærlinger, eller
- (b) fastsatte grupper av ervervsbefolkningen, som til sammen utgjør minst 75% av hele ervervsbefolkningen, eller
- (c) alle bosatte, eller bosatte hvis formue og inntekt mens trygdetilfellet varer, ikke overstiger beløp som er slik at kravene i artikkel 28 oppfylles.

2. Når en erklæring med hjemmel i artikkel 4 er trådt i kraft, skal ordningen omfatte —

- (a) fastsatte grupper av arbeidstakere, som utgjør minst 25% av alle arbeidstakere,
- (b) fastsatte grupper av arbeidstakere i næringsvirksomheter som utgjør minst 50% av alle arbeidstakere i næringsvirksomhet.

Art. 10. Uførestønaden skal være en periodisk kontantytelse beregnet slik at —

- (a) den fyller kravene i artikkel 26 eller artikkel 27, dersom ordningen omfatter arbeidstakere eller grupper av ervervsbefolkningen,
- (b) den fyller kravene i artikkel 28, dersom ordningen omfatter alle bosatte eller alle bosatte hvis formue og inntekt, mens trygdetilfellet varer, ikke overstiger fastsatte beløp.

Art. 11. 1. Stønad angitt i artikkel 10 skal, i trygdetilfelle som dekkes, i det minste ytes til —

- (a) en trygdet som før trygdetilfellet inntreffer og i samsvar med fastsatte regler, har fullført en kvalifiseringstid på 15 års premiebetaling eller sysselsetting, eller på 10 års opphold,
- (b) dersom ordningen i prinsippet omfatter hele ervervsbefolkningen: en trygdet som før trygdetilfellet inntraff, og i samsvar med fastsatte regler, har fullført en kvalifiseringstid på 3 års premiebetaling, og for hvem det, mens han var i arbeidsdyktig alder, har vært betalt det fastsatte årlige gjennomsnittlige antall, eller det fastsatte årlige antall premier.

2. Dersom uførestønaden er betinget av en viss premiebetalings-, sysselsettings- eller oppholdstid, skal det i det minste ytes redusert stønad til —

- (a) en trygdet som før trygdetilfellet inntraff, og etter fastsatte regler har fullført en kvalifiseringstid på 5 års

- premiebetaling, sysselsetting eller opphold, eller
- (b) dersom ordningen i prinsippet omfatter hele ervervsbefolkningen: en trygdet som før trygdetilfellet inntraff, og i samsvar med fastsatte regler har fullført en kvalifiserings-tid på 3 års premiebetaling, og for hvem det, mens han var i arbeids-tyktig alder, har vært betalt halv- delen av det årlige gjennomsnittlige antall, eller av det årlige antall premier, som er fastsatt i samsvar med underpunkt (b) i punkt 1 i denne artikkel.

3. Kravene i punkt 1 i denne artikkel skal anses oppfylt, dersom i det minste en trygdet som i samsvar med fastsatte regler har fullført 5 års premiebetaling, sysselsetting eller opphold er sikret stønad fastsatt i samsvar med kravene i del V, men etter en prosentsats som er ti enheter lavere enn angitt i den tabell over standardstønadstakere som er knyttet til del V.

4. Prosentsatsene i den tabell som er knyttet til del V, kan reduseres forholds- messig når kvalifiseringstiden for stønad etter redusert prosentsats er lengre enn 5 års premiebetaling, sysselsetting eller opphold, men kortere enn 15 års premie- betaling eller sysselsetting, eller 10 års opphold. Redusert stønad skal ytes i samsvar med punkt 2 i denne artikkel.

5. Kravene i punktene 1 og 2 i denne artikkel skal anses oppfylt, dersom i det minste en trygdet som i samsvar med fastsatte regler har fullført en kvalifise- ringstid på 5 års premiebetaling eller sys- selsetting, er sikret stønad bereknet i samsvar med kravene i del V, idet kvali- fiseringstiden ikke skal være mer enn 5 år ved en nærmere fastsatt minstealder, og kan stige ved tiltakende alder opp til et nærmere fastsatt antall leveår.

Art. 12. Stønad angitt i artiklene 10 og 11 skal ytes så lenge trygdetilfellet var- er eller til den erstattes av aldersstønad.

Art. 13. 1. Enhver medlemsstat som denne del av konvensjonen gjelder for, skal — på fastsatte vilkår —

- (a) sørge for at det finnes attførings- institusjoner som tar sikte på et- hvert tilfelle der det er mulig å sette en yrkesvalghemmet i stand til å gje- noppta sin tidligere virksomhet, el- ler, hvis dette ikke er mulig, den er- vervsvirksomhet som høver best for ham på bakgrunn av hans anlegg og yteevne, og
- (b) ta skritt for å fremme plassering av yrkesvalghemmede i høvelig arbeid.

2. Når det er avgitt en erklæring med hjemmel i artikkel 4, kan vedkommende medlemsstat fravike reglene i punkt 1 i denne artikkel.

Del III. Aldersstønad

Art. 14. Enhver medlemsstat som denne del av konvensjonen gjelder for, skal sikre de trygdede aldersstønad i samsvar med de følgende artikler i denne del.

Art. 15. 1. Det trygdetilfelle som dek- kes er at vedkommende har nådd en fast- satt alder.

2. Den fastsatte alder skal ikke være høyere enn 65 år, men vedkommende myndighet kan likevel fastsette høyere alder når det tas tilbørlig omsyn til de- mografiske, økonomiske og sosiale kri- terier som skal underbygges statistisk.

3. Dersom den fastsatte alder er 65 år eller høyere, skal denne alder på fastsatte vilkår senkes for så vidt angår personer som har vært sysselsatt i yrke som etter vedkommende lands lovgivning anses i forhold til aldersstønaden som slitsom- me eller usunne.

Art. 16. 1. Ordningen skal omfatte:

- (a) alle arbeidstakere, herunder lærlin- ger, eller
- (b) fastsatte grupper av ervervsbefolk- ningen, som utgjør minst 75% av hele ervervsbefolkningen, eller
- (c) alle bosatte, eller bosatte hvis for- mue mens trygdetilfellet varer ikke overstiger et beløp fastsatt slik at kravene i artikkel 28 er oppfylt.

2. Dersom det er avgitt en erklæring med hjemmel i artikkel 4, skal ordningen omfatte:

- (a) fastsatte grupper av arbeidstakere som utgjør minst 25% av alle ar- beidstakere, eller
- (b) fastsatte grupper av arbeidstakere i næringsvirksomheter som utgjør minst 50% av alle arbeidstakere i næringsvirksomheter.

Art. 17. Aldersstønaden skal være en periodisk kontantytelse bereknet på føl- gende måte:

- (a) etter reglene i artikkel 26 eller arti- kel 27 når trygden omfatter arbeids- takere eller grupper av ervervsbe- folkningen,
- (b) etter reglene i artikkel 28, når tryg- den omfatter alle bosatte, eller bo- satte hvis formue og inntekt mens trygdetilfellet varer, ikke overstiger et fastsatt beløp.

Art. 18. 1. Stønad angitt i artikkel 17, skal i de trygdetilfelle som dekkes i det minste ytes til —

- (a) en trygdet som før trygdetilfellet inntraff, og etter fastsatte regler, har fullført en kvalifiseringstid på 30 års premiebetaling eller syssel- setting, eller på 20 års opphold, eller
- (b) dersom ordningen i prinsippet om- fatter hele ervervsbefolkningen: en trygdet som før trygdetilfellet inn-

traff har fullført en fastsatt premiebetalingstid, og når det for ham mens han var i arbeidsdyktig alder, har vært betalt det fastsatte gjennomsnittlige antall premier for året.

2. Dersom aldersstønaden er betinget av en viss premiebetalings- eller sysselsettingstid, skal det i det minste ytes redusert stønad til —

- (a) en trygdet som før trygdetilfellet inntraff og etter fastsatte regler har fullført en kvalifiseringstid på 15 års premiebetaling eller sysselsetting,
- (b) dersom ordningen i prinsippet omfatter hele ervervsbefolkningen: en trygdet som før trygdetilfellet inntraff har fullført en fastsatt premiebetalingstid og for hvem det, mens han var i arbeidsdyktig alder, har vært betalt halvdel av det gjennomsnittlige årlige antall premier fastsatt i samsvar med underpunkt (b) i punkt 1 i denne artikkel.

3. Kravene i punkt 1 i denne artikkel skal anses oppfylt dersom i det minste en trygdet som i samsvar med fastsatte regler har fullført 10 års premiebetaling eller sysselsetting eller 5 års opphold, er sikret stønad fastsatt i samsvar med kravene i del V, men etter en prosentats som er ti enheter lavere enn angitt i den tabell for standardstønadstakere som er knyttet til del V.

4. Prosentatsene i den tabell som er knyttet til del V, kan reduseres forholdsmessig når kvalifiseringstiden for stønad etter redusert prosentats er lengre enn 10 års premiebetaling eller sysselsetting eller 5 års opphold, men kortere enn 30 års premiebetaling eller sysselsetting eller 20 års opphold. Dersom kvalifiseringstiden utgjør mer enn 15 års premiebetaling eller sysselsetting, skal det ytes en redusert stønad i samsvar med punkt 2 i denne artikkel.

Art. 19. Stønad som angitt i artiklene 17 og 18 skal ytes så lenge trygdetilfellet varer.

Del IV. Stønad til etterlatte

Art. 20. Enhver medlemsstat som denne del av konvensjonen gjelder for, skal sikre de trygdete stønad til etterlatte i samsvar med de følgende artikler i denne del.

Art. 21. 1. Det trygdetilfellet som dekkes, er enkes eller barns tap av forsørger ved dennes død.

2. For enke kan retten til stønad gjøres betinget av at hun har nådd en fastsatt alder. Denne aldersgrense skal ikke settes høyere enn det som gjelder for aldersstønad.

3. Det kan ikke stilles krav med omsyn til alder dersom enken —

- (a) er ufør, i den fastsatte betydningen, eller
 - (b) har omsorg for barn som ble forsørgt av avdøde.
4. En barnløs enkes rett til etterlatettrygd kan gjøres betinget av at ekteskapet har vært av en viss varighet.

Art. 22. 1. Ordningen skal omfatte —

- (a) hustruer, barn og andre forsørgede, fastsatt i nasjonal lovgivning, etter alle familieforsørgere som var arbeidstakere eller lærlinger, eller
- (b) hustruer, barn og, andre forsørgede fastsatt i nasjonal lovgivning, etter familieforsørgere i fastsatte grupper av ervervsbefolkningen som utgjør minst 75% av hele ervervsbefolkningen, eller
- (c) alle bosatte enker, barn og andre forsørgede, fastsatt i nasjonal lovgivning, som har mistet sin familieforsørger, og der det høver, hvis formue og inntekt mens trygdetilfellet varer, ikke overstiger beløp fastsatt slik at kravene i artikkel 28 er oppfylt.

2. Dersom det er avgitt en erklæring med hjemmel i artikkel 4, skal ordningen omfatte:

- (a) hustruer, barn og andre forsørgede, fastsatt i nasjonal lovgivning etter familieforsørgere i fastsatte grupper av arbeidstakere som utgjør minst 25% av alle arbeidstakere, eller
- (b) hustruer, barn og andre forsørgede, fastsatt i nasjonal lovgivning, etter familieforsørgere i bestemte grupper av arbeidstakere i næringsvirksomhet, når disse grupper utgjør minst 50% av alle arbeidstakere i næringsvirksomheter.

Art. 23. Stønad til etterlatte skal være en periodisk kontantytelse fastsatt slik at —

- (a) den fyller kravene i artikkel 26 eller artikkel 27, dersom ordningen omfatter arbeidstakere eller grupper av ervervsbefolkningen,
- (b) den fyller kravene i artikkel 28, dersom ordningen omfatter alle bosatte, eller bosatte hvis formue og inntekt mens trygdetilfellet varer, ikke overstiger bestemte beløp.

Art. 24. 1. Stønad som angitt i artikkel 23 skal i de trygdetilfelle som dekkes, i det minste ytes til —

- (a) en trygdet hvis forsørger i samsvar med fastsatte regler har fullført en kvalifiseringstid på 15 års premiebetaling eller sysselsetting, eller på 10 års opphold. Men når det gjelder ytelser som tilkommer en enke, kan det alternativt stilles det vilkår at hun har fullført den fastsatte kvalifiseringstid med omsyn til opphold, eller

(b) når ordningen prinsipielt omfatter hustruer og barn i hele ervervsbefolkningen: en trygdet hvis forsørger etter nærmere fastsatte regler har fullført en kvalifiseringstid på 3 års premiebetaling og når det for forsørgeren, mens han var i arbeidsdyktig alder, har vært betalt det fastsatte gjennomsnittlige årlige antall eller det årlige antall premier.

2. Dersom aldersstønaden er betinget av en viss premiebetalings- eller sysselsettingstid, skal det i det minste ytes redusert stønad til —

- (a) en trygdet hvis forsørger i samsvar med fastsatte regler har fullført en kvalifiseringstid på 5 års premiebetaling eller sysselsetting, eller
- (b) dersom ordningen prinsipielt omfatter hustruer og barn i hele ervervsbefolkningen: en trygdet hvis forsørger etter fastsatte regler har fullført en kvalifiseringstid på 3 års premiebetaling og når det for forsørgeren, mens han var i arbeidsdyktig alder, har vært betalt halvdel av det gjennomsnittlige årlige antall premier eller av det årlige antall premier fastsatt i samsvar med underpunkt (b) i punkt 1 i denne artikkel.

3. Kravene i punkt 1 i denne artikkel skal anses oppfylt dersom i det minste en trygdet, hvis forsørger i samsvar med fastsatte regler har fullført 5 års premiebetaling, sysselsetting eller opphold, er sikret stønad fastsatt i samsvar med kravene i del V, men etter en prosentats som er ti enheter lavere enn angitt i den tabell over vedkommende standardstønadstakere som er knyttet til del V.

4. Prosentatsene i den tabell som er knyttet til del V, kan reduseres forholdsmessig når kvalifiseringstiden for stønad etter redusert prosentats er lengre enn 5 års premiebetaling, sysselsetting eller opphold, men kortere enn 15 års premiebetaling eller sysselsetting, eller 10 års opphold. Dersom kvalifiseringstiden er fullført ved premiebetaling eller sysselsetting, skal en redusert stønad ytes i samsvar med punkt 2 i denne artikkel.

5. Kravene i punkt 1 og 2 i denne artikkel skal anses oppfylt dersom i det minste en trygdet er sikret en stønad fastsatt i samsvar med kravene i del V, når den trygdedes forsørger i samsvar med fastsatte regler har fullført en kvalifiseringstid som ikke skal utgjøre mer enn 5 års premiebetaling eller sysselsetting ved en fastsatt minstealder, og som kan stige med framskridende alder opp til et nærmere fastsatt antall leveår.

Art. 25. Stønad angitt i artikkelene 23 og 24 skal ytes så lenge trygdetilfellet varer.

Del V. Krav til størrelsen av periodiske kontantytelser

Art. 26. 1. Ved en periodisk kontantytelse som denne artikkel gjelder for, skal stønadsbeløpet tillagt familiestønad som utbetales mens trygdetilfellet varer, være så stort at det for den standardstønadstaker som er ført opp i tabellen knyttet til denne del, minst når opp i den der angitte prosentdel av stønadstakerens eller dennes forsørgers tidligere arbeidsinntekt tillagt familiestønad som tilkommer en trygdet med samme forsørgelsesplikt som standardstønadstakeren.

2. Stønadstakerens eller dennes forsørgers tidligere inntekt skal beregnes etter bestemte regler. Er de trygdede eller deres forsørger inndelt i inntektsklasser, kan som tidligere arbeidsinntekt anses laveste arbeidsinntekt i de klasser de tilhørte.

3. En maksimumsgrense kan bestemmes for stønadsbeløpet eller for den arbeidsinntekt som tas i betraktning ved fastsetting av stønadsbeløpet. Maksimumsgrensen må fastsettes slik at reglene i punkt 1 i denne artikkel er oppfylt når stønadstakeren eller hans forsørgers tidligere inntekt er mindre eller lik en mannlige faglært kroppsarbeiders lønn.

4. En stønadstakers eller dennes forsørgers tidligere inntekt, en mannlige faglært kroppsarbeiders lønn, stønaden og familiestønad, skal beregnes på samme tidsgrunnlag.

5. For de andre stønadstakere skal stønadsbeløpet stå i rimelig forhold til det beløp som ytes standardstønadstakeren.

6. I samband med denne artikkel skal som mannlige faglært kroppsarbeider anses —

- (a) en montør eller dreier i maskinindustri, bortsett fra industri for framstilling av elektriske maskiner, eller
- (b) en typisk fagarbeider utvalgt i samsvar med reglene i punkt 7, eller
- (c) en person hvis inntekt er lik eller høyere enn den som 75% av alle trygdede har. Denne inntekt fastsettes, etter det som måtte bestemmes, på grunnlag av årlige eller kortere tidsperioder, eller
- (d) en person hvis inntekt er lik 125% av alle trygdedes gjennomsnittsinntekt.

7. I samband med avsnitt (b) i punkt 6 ovenfor, skal som typisk fagarbeider anses en person, sysselsatt i den hovedgruppe av næringsvirksomheter som omfatter det største antall trygdede menn eller når det er aktuelt, forsørger av dem som ordningen omfatter, i den bransje som sysselsetter det største antall

trygdede eller familieforsørgere. I denne forbindelse skal brukes den internasjonale standardklassifisering av alle næringsvirksomheter, vedtatt av de Forente Nasjoners Økonomiske og Sosiale Råd ved dets 7. sesjon 27. august 1948, med endringer av 1958 og gjengitt i tillegget til denne konvensjon, med de endringer som til hver tid måtte bli gjort i denne klassifisering.

8. Dersom standard-stønadsstatsene varierer fra et område til et annet, kan den mannlige faglærte kroppsarbeider bestemmes for hvert område i samsvar med reglene i punktene 6 og 7 i denne artikkel.

9. Den mannlige faglærte kroppsarbeiders lønn, herunder eventuelle dyrtidstillegg, bestemmes på grunnlag av de lønnssetninger for normal arbeidstid som er fastsatt enten ved kollektive avtaler eller med hjemmel i nasjonal lovgivning, eller i samsvar med sedvane. Når slike lønnssetninger varierer fra et område til et annet, og når punkt 8 i denne artikkel ikke kommer til anvendelse, skal en gå ut fra median-satsen.

Art. 27. 1. Ved en periodisk kontantstønad som denne artikkel gjelder for, skal stønadsbeløpet, tillagt familiestønad som utbetales mens trygdetilfellet varer, være så stort at det for standardstønadstakeren i den tabellen som er knyttet til denne del, minst når opp i den der angitte prosentdel av en alminnelig voksen mannlige arbeiders lønn tillagt familiestønad som tilkommer en trygdet med samme forsørgelsesplikt som standardstønadstakeren.

2. Den alminnelige voksne arbeiders lønn, stønaden og familiestønaden, skal beregnes på samme tidsgrunnlag.

3. For de andre stønadtakerer skal stønadsbeløpet stå i rimelig forhold til det beløp som ytes standardstønadstakeren.

4. I samband med denne artikkel skal som alminnelig voksen arbeider anses —

- (a) en person som anses som typisk for ufaglærte arbeidere i maskinindustrien, bortsett fra industri for framstilling av elektriske maskiner, eller
- (b) en person som anses som typisk for ufaglærte arbeidere, og som er utvalgt i samsvar med reglene i punkt 5 nedenfor.

5. I samband med avsnitt (b), i punkt 4 ovenfor, skal den person som anses som typisk for ufaglærte arbeidere, være en person sysselsatt i den hovedgruppe av næringsvirksomheter som omfatter det største antall trygdede menn, eller når det er aktuelt, forsørgere av dem som ordningen omfatter i den bransje som sysselsetter det største antall trygdede eller familieforsørgere. I denne forbindelse skal det gjøres bruk av den internasio-

nale standardklassifisering av alle næringsvirksomheter, vedtatt av de Forente Nasjoners Økonomiske og Sosiale Råd ved dets 7. sesjon, 27. august 1948, med endringer av 1958 og gjengitt i tillegget til denne konvensjon, med de endringer som til enhver tid måtte bli gjort i denne klassifisering.

6. Dersom stønadsstatsene varierer fra et område til et annet, kan den alminnelige voksne mannlige arbeider defineres for hvert område i samsvar med reglene i punktene 4 og 5 i denne artikkel.

7. Den alminnelige voksne mannlige arbeiders lønn, herunder eventuelle dyrtidstillegg, skal bestemmes på grunnlag av de lønnssetninger for normal arbeidstid som er fastsatt enten ved kollektive avtaler, eller med hjemmel i nasjonal lovgivning, eller i samsvar med sedvane. Når slike lønnssetninger varierer fra et område til et annet, og når punkt 6 i denne artikkel ikke kommer til anvendelse, skal en gå ut fra median-satsen.

Art. 28. Ved en periodisk kontantytelse som denne artikkel gjelder for —

- (a) skal stønadsbeløpet fastsettes i samsvar med en bestemt skala eller en skala fastsatt av vedkommende offentlige myndighet etter bestemte regler,
- (b) kan beløpet reduseres bare i den utstrekning andre pengemidler som stønadtakerens familie har, overstiger bestemte vesentlige beløp eller vesentlige beløp fastsatt av vedkommende offentlige myndighet etter bestemte regler,
- (c) skal summen av stønaden og de andre pengemidler, etter fradrag av de vesentlige beløp som er omtalt i avsnitt (b), være tilstrekkelig til å sikre stønadtakerens familie sunt og tilstrekkelig underhold, og skal ikke være mindre enn det tilsvarende stønadsbeløp fastsatt i samsvar med kravene i artikkel 27.
- (d) skal reglene i avsnitt (c) anses oppfylt, dersom summen av uteløst utbetalt i henhold til vedkommende del overstiger med minst 30% summen av de uteløst som en ville kommet til ved anvendelse av reglene i artikkel 27 og reglene i:
 - (i) Artikkel 9 1b i del II
 - (ii) Artikkel 16 1b i del III,
 - (iii) Artikkel 22 1b i del IV.

Art. 29. 1. Satsen for løpende periodiske kontantytelser etter artiklene 10, 17 og 23 skal revideres når det har skjedd vesentlige endringer i det alminnelige inntektsnivå eller vesentlige endringer i levekostnadene.

2. Enhver medlemsstat skal gi melding om resultatet av slike revisjoner i sine rapporter om gjennomføringen av kon-

vensjonen etter artikkel 22 i Den Internasjonale arbeidsorganisasjons konstitu-

sjon, og skal angi de tiltak som er satt i verk.

TABELL TIL DEL V:
Periodiske kontantytelser til standardstønadstakere

Del	Trygdetilfelle	Standardstønadstakere	Prosent
II	Uførhet	Mann med hustru og to barn	50
III	Alderdom	Mann med hustru i pensjonsalder	45
IV	Forsørgers død	Enke med to barn	45

Del. VI. Fellesregler

Art. 30. Nasjonal lovgivning skal sikre at rettigheter under opparbeiding med omsyn til uførestønad, aldersstønad og stønad til etterlatte blir opprettholdt.

Art. 31. 1. Utbetaling av uførestønad, aldersstønad eller stønad til etterlatte, kan på fastsatte vilkår opphøre når stønadstakeren deltar i inntektsgivende virksomhet.

2. Innsatsbetinget uførestønad, aldersstønad eller stønad til etterlatte, kan reduseres når stønadstakerens arbeidsinntekt overstiger et fastsatt beløp, men reduksjonen i stønad skal utgjøre mer enn inntekten.

3. En ikke-innsatsbetinget uførestønad, aldersstønad eller etterlattestønad kan reduseres når stønadstakerens arbeidsinntekt eller andre midler, eller begge deler til sammen, overstiger et fastsatt beløp.

Art. 32. 1. Stønad som en trygdet eller skulle ha rett til etter en av delene II — IV i denne konvensjon, kan opphøre i den utstrekning som blir fastsatt —

- så lenge vedkommende ikke oppholder seg på medlemsstatens territorium, unntatt når det på fastsatte vilkår gjelder innsatsbetinget stønad,
- så lenge vedkommende får underhold av det offentlige eller av en sosialtrygdeordning eller en sosialtrygdeinstitusjon,
- når vedkommende på bedragerisk måte har søkt å oppnå stønad,
- når trygdetilfellet er framkalt av vedkommende ved en lovovtreddelse,
- når trygdetilfellet er framkalt av vedkommende ved en grov og forsettlig feil,
- i de tilfelle det høver, når vedkommende uten skjellig grunn forsømmer å gjøre bruk av de helseinstitusjoner eller atferingsmuligheter som står til rådighet for ham, eller unnlater å etterkomme de regler som er fastsatt for at det skal kunne fastslås om trygdetilfellet

foreligger eller fortsetter etter reglene for stønadstakernes opptreden og

(g) ved etterlattestønad for en enke, så lenge hun lever sammen med en mann som hans hustru.

2. I de tilfelle og innenfor de grenser som er fastsatt, skal den del av stønaden som ellers ville vært ytet, utbetales til dem som blir forsørgt av vedkommende.

Art. 33. 1. Dersom en stønadstaker har eller under andre forhold kunne gjøre krav samtidig på mer enn en av stønadsformene etter denne konvensjon, kan stønaden reduseres på fastsatte vilkår og innenfor fastsatte grenser. Stønadstakeren skal i det minste i alt motta et beløp som svarer til den høyeste stønaden.

2. Dersom en stønadstaker har, eller under andre forhold kunne gjøre krav på, en stønad etter denne konvensjon, og samtidig mottar for det samme trygdetilfellet en annen kontantstønad som også omfattes av sosialtrygdene, men ikke er familiestønad, kan stønaden etter denne konvensjon reduseres eller opphøre på fastsatte vilkår og innenfor fastsatte grenser, forutsatt at reduksjonen i stønaden eller den del av den som opphører ikke utgjør mer enn den andre stønaden.

Art. 34. 1. Enhver som gjør krav på stønad skal ha rett til å anke i tilfelle kravet avslås, eller til å klage på art eller størrelse.

2. Det skal gis regler for saksbehandlingen for å sikre klageren retten til etter som det høver å bli representert eller hjulpet av en kvalifisert person utpekt av ham selv eller av en representant for en organisasjon som representerer de trygdede.

Art. 35. 1. Enhver medlemsstat skal påta seg generelt ansvar for at stønad etter denne konvensjonen blir gitt, og skal gjøre de nødvendige tiltak for å oppnå det.

2. Enhver medlemsstat skal påta seg generelt ansvar for god administrasjon

av de institusjoner og organer som deltar i gjennomføringen av denne konvensjon.

Art. 36. Dersom administrasjonen ikke overdras en institusjon som er underlagt offentlig myndighet eller departement som er ansvarlig overfor en lovgivende forsamling, skal representanter for de trygdede på fastsatte vilkår ta del i ledelsen. Nasjonal lovgivning kan på samme måte inneholde regler om deltaking av representanter for arbeidsgivere og offentlige myndigheter.

Del VII. Forskjellige regler

Art. 37. Enhver medlemsstat hvis lovgivning trygder arbeidstakere, kan i nødvendig utstrekning unnta fra reglene i denne konvensjon —

- (a) personer i sysselsetting av tilfeldig art,
- (b) arbeidsgiverens familiemedlemmer, bosatt i hans hjem, for så vidt det gjelder arbeid for ham,
- (c) andre grupper arbeidstakere hvis antall ikke skal overstige 10% av alle arbeidstakere, bortsett fra dem som er unntatt etter reglene i punkt (a) og (b) i denne artikkel.

Art. 38. 1. Enhver medlemsstat hvis lovgivning trygder arbeidstakere, kan ved en erklæring som følger med ratifikasjonen, midlertidig unnta fra konvensjonens gjennomføringsområde de arbeidstakere i jordbruket som etter lovgivningen på ratifikasjonstiden ennå ikke er trygdet.

2. Enhver medlemsstat som har avgitt en erklæring etter punkt 1 i denne artikkel, skal i årsrapport etter artikkel 22 i Den internasjonale arbeidsorganisasjons konstitusjon angi i hvilken utstrekning konvensjonens regler er blitt iverksatt, eller foreslått iverksatt, med omsyn til arbeidstakere i jordbruket, og eventuelle framskritt med sikte på gjennomføring av konvensjonen for så vidt gjelder slike arbeidstakere, eller, dersom det ikke er noen endringer å innberette, gi alle nødvendige forklaringer.

3. Enhver medlemsstat som har avgitt en erklæring etter punkt 1 i denne artikkel, skal øke antallet trygdede arbeidstakere i jordbruket i den utstrekning og så hurtig dette etter forholdene lar seg gjennomføre.

Art. 39. 1. Enhver medlemsstat som ratifiserer denne konvensjon, kan ved en erklæring som følger med ratifikasjonen utelukke fra konvensjonens gjennomføringsområde —

- (a) sjømenn, herunder saltvannsfiskere,
- (b) offentlige tjenestemenn, når disse grupper er dekket av spesielle ord-

ninger der ytelsene samlet svarer til minst de ytelser denne konvensjon krever.

2. Når en slik erklæring som nevnt under punkt 1, står ved makt, kan vedkommende medlemsstat unnta personer i den kategori eller de kategorier som er utelukket fra konvensjonens gjennomføringsområde, fra antallet av personer som er tatt med ved beregningen av prosentdelene etter punkt 1, b, og punkt 2, b i artikkel 9, punkt 1, b og punkt 2, b i artikkel 16, punkt 1, b og punkt 2, b i artikkel 22, og punkt c i artikkel 37.

3. Enhver medlemsstat som har avgitt en erklæring i samsvar med punkt 1 i denne artikkel, kan senere underrette Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå om at den godtar forpliktelsene i denne konvensjon også når det gjelder den kategori eller de kategorier som ble utelukket da konvensjonen ble ratifisert.

Art. 40. Når ved forsørgerens død en trygdet etter nasjonal lovgivning er berettiget til periodiske ytelser som ikke er etterlattestønad, kan slike ytelser, når det gjelder gjennomføringen av denne konvensjon, inkorporeres i etterlattestønaden.

Art. 41. 1. En medlemsstat som —

- (a) har påtatt seg forpliktelsene i del II, III og IV i denne konvensjon og
- (b) har opprettet trygdeordninger for en prosentdel av ervervsbefolkningen som ligger minst 10 enheter høyere enn forutsatt i artikkel 9 punkt 1, (b), artikkel 16, punkt 1, (b), og artikkel 22 punkt 1, (b), eller som fyller vilkårene i artikkel 9, punkt 1, (c), artikkel 16, punkt 1, (c), og i artikkel 22, punkt 1, (c) og
- (c) med omsyn til minst to av de trygdetilfeller som går inn under del II, III og IV garanterer ytelser som ligger minst 5 enheter over de prosenttall som er angitt i tabellen som følger del V,

kan nytte reglene i neste punkt.

2. En slik medlemsstat kan —

- (a) for så vidt angår artikkel 11, punkt 2, (b) og artikkel 24, punkt 2, (b) sette en periode av 5 år i stedet for den perioden på 3 år som der er angitt,
- (b) fastsette ytelsen til stønadstakere for etterlattetrygd på en annen måte enn den som kreves i artikkel 21, men slik at det oppnåes at det samlede antall stønadstakere ikke blir mindre enn det antall som ville framkomme dersom artikkel 21 blir gjennomført.

3. Enhver medlemsstat som har gjort bruk av reglene i punkt 2 i denne artikkel, skal i sine årsrapporter om gjennom-

føringen av denne konvensjon etter artikkel 22 i Den internasjonale arbeidsorganisasjons konstitusjon gjøre greie for hvordan dens lovgivning og praksis står i forhold til de spørsmål som er omhandlet i punkt 2, og for framskritt som er nådd i retning av full gjennomføring av konvensjonens regler.

Art. 42. 1. En medlemsstat som —

- (a) har påtatt seg forpliktelser etter del II, III og IV i denne konvensjon, og som
- (b) har opprettet trygdeordninger for en prosentdel av ervervsbefolkningen som ligger minst 10 enheter høyere enn det som kreves i artikkel 9, punkt 1, (b), artikkel 16, punkt 1, (b), artikkel 22, punkt 1, (b), eller som fyller vilkårene i artikkel 9, punkt 1, (c), artikkel 16, punkt 1, (c), og i artikkel 22, punkt 1, (c),

kan fravike visse regler i del II, III og IV, forutsatt at den samlede stønadssum som utbetales etter vedkommende del i denne konvensjonen, svarer til minst 110% av den samlede stønadssum som ville framkommet om alle regler i vedkommende del var blitt gjennomført.

2. Enhver medlemsstat som på denne måte har fraveket visse regler, skal i sine årsrapporter om gjennomføringen av denne konvensjon etter artikkel 22 i Den internasjonale arbeidsorganisasjons konstitusjon gjøre greie for hvordan dens lovgivning og praksis står i forhold til slike avvik og for fremskritt som er gjort i retning av å la konvensjonens regler bli fullt ut gjennomført.

Art. 43. Denne konvensjon skal ikke gjelde for —

- (a) trygdetilfelle som er oppstått før vedkommende del av konvensjonen trådte i kraft for vedkommende medlemsstat,
- (b) stønad for trygdetilfelle som er oppstått etter at vedkommende del av konvensjonen trådte i kraft for vedkommende medlemsstat, når retten til stønad skriver seg fra en periode før dette tidspunkt.

Art. 44. 1. Denne konvensjon endrer, i samsvar med vilkårene i denne artikkel, konvensjon av 1933 om alderstrygd i industri m.v., konvensjon av 1933 om alderstrygd for landarbeidere, konvensjon av 1933 om uføretrygd i industri m.v., konvensjon av 1933 om uføretrygd for landarbeidere, konvensjon av 1933 om etterlattestønad i industri m.v., og konvensjon av 1933 om etterlattestønad for landarbeidere.

2. Når en medlemsstat som har tiltrådt en eller flere av de konvensjoner som er endret, godtar forpliktelsene etter nærværende konvensjon, vil dette medføre

følgende rettsvirkninger når denne konvensjon har trådt i kraft:

- (a) når forpliktelsen i del II i nærværende konvensjon godtas, skal dette ipso jure og med øyeblikkelig virkning medføre oppsiing av konvensjonen av 1933 om uføretrygd i industrien m.v. og av konvensjonen av 1933 om uføretrygd for landarbeidere,
- (b) når forpliktelsene i del III i nærværende konvensjon godtas, skal dette ipso jure og med øyeblikkelig virkning medføre oppsiing av konvensjonen av 1933 om alderstrygd i industrien m.v. og av konvensjon av 1933 om alderstrygd for landarbeidere,
- (c) når forpliktelsene i del IV i nærværende konvensjon godtas, skal dette ipso jure og med øyeblikkelig virkning medføre oppsiing av konvensjon av 1933 om etterlattestønad i industri m.v. og av konvensjon av 1933 om etterlattestønad for landarbeidere.

Art. 45. 1. samsvar med reglene i artikkel 75 i konvensjonen av 1952 om minstestandard for sosial sikkerhet skal følgende deler av konvensjonen og de tilhørende regler i andre deler av konvensjonen og de tilhørende regler i andre deler av konvensjonen opphøre å gjelde for de medlemsstater som har ratifisert denne konvensjon, fra og med den dag medlemsstaten ble forpliktet etter denne konvensjonen og uten at det er i kraft noen erklæring etter artikkel 38:

- (a) del IX, når medlemsstaten har godtatt forpliktelsene i denne konvensjon med omsyn til del II,
- (b) del V når medlemsstaten har godtatt forpliktelsene i denne konvensjon med omsyn til del III,
- (c) del X når medlemsstaten har godtatt forpliktelsene i denne konvensjon med omsyn til del IV.

2. Når det ikke er avgitt noen erklæring etter artikkel 38, skal godtakning av forpliktelsene i denne konvensjon innebære at forpliktelsene i følgende deler av konvensjonen av 1952 om minstestandard for sosial sikkerhet og de tilhørende regler i andre deler av den, anses godtatt i forhold til den nevnte konvensjons artikkel 2:

- (a) del IX når medlemsstaten har godtatt forpliktelsene etter del II i denne konvensjon,
- (b) del V når medlemsstaten har godtatt forpliktelsene etter del III i denne konvensjon,
- (c) del X når medlemsstaten har godtatt forpliktelsene etter del IV i denne konvensjon.

Art. 46. Dersom det blir fastsatt i en konvensjon som seinere blir vedtatt av Arbeiderkonferansen, og som gjelder ett eller flere spørsmål omhandlet i denne konvensjon, skal de regler i denne konvensjon som er angitt i den nye konvensjon, opphøre å gjelde for medlemsstat som ratifiserer den nye konvensjon, fra det tidspunkt den trer i kraft for vedkommende medlemsstat.

Del VIII. Avslutningsregler

Art. 47. De formelle ratifikasjoner av denne konvensjon skal oversendes Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå til registrering.

Art. 48. 1. Denne konvensjon skal være bindende bare for de medlemsstater i Den internasjonale arbeidsorganisasjon som har fått registrert sine ratifikasjoner hos Generaldirektøren.

2. Den skal tre i kraft 12 måneder etter den dag da to medlemsstaters ratifikasjoner er blitt registrert hos Generaldirektøren.

3. Deretter skal denne konvensjon tre i kraft for enhver medlemsstat 12 måneder etter den dag da dens ratifikasjon er blitt registrert.

Art. 49. 1. En medlemsstat som har ratifisert denne konvensjon, kan når 10 år er gått fra den dag da konvensjonen trådte i kraft, oppsi den eller en eller flere av delene II—IV ved å sende melding om dette til Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå til registrering. Slik oppsiing trer ikke i kraft før et år etter at den er blitt registrert.

2. Enhver medlemsstat som har ratifisert denne konvensjon, og som ikke innen et år etter utgangen av den 10-årsperiode som er nevnt i foregående punkt, gjør bruk av den oppsiingsrett som er fastsatt i denne artikkel, er bundet for ytterligere 10 år, og kan deretter oppsi konvensjonen eller en eller flere av delene II—IV ved utgangen av hver 10 års-periode på de vilkår som er fastsatt i denne artikkel.

Art. 50. 1. Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå skal underrette alle medlemsstater av Den interna-

sjonale arbeidsorganisasjon om registreringen av alle ratifikasjoner og oppsiinger som er sendt ham av Organisasjonens medlemsstater.

2. Når Generaldirektøren underretter medlemsstatene i Organisasjonen om registreringen av den annen ratifikasjon som er sendt ham, skal han henlede medlemsstatenes oppmerksomhet på den dag da konvensjonen vil tre i kraft.

Art. 51. Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå skal sende Generalsekretæren for De forente nasjoner fullstendige opplysninger om alle ratifikasjoner og oppsiinger som registreres av ham etter reglene i de foregående artikler, for at de kan bli registrert i samsvarende med artikkel 102 i De forente nasjoners pakt.

Art. 52. Styret for Det internasjonale arbeidsbyrå skal, når det finner det nødvendig, legge fram for Arbeidskonferansen en melding om hvordan denne konvensjon har virket, og undersøke om det er ønskelig å sette på Konferansens dagsorden spørsmålet om hel eller delvis revisjon av konvensjonen.

Art. 53. 1. Dersom Konferansen vedtar en ny konvensjon som endrer denne konvensjon helt eller delvis, og intet annet er bestemt i den nye konvensjon skal

- (a) en medlemsstats ratifikasjon av den nye reviderende konvensjon ipso jure innebære en øyeblikkelig oppsiing av denne konvensjon uten omsyn til reglene i artikkel 49 ovenfor, forutsatt at den nye reviderende konvensjon er trådt i kraft,
- (b) denne konvensjon ikke lenger kunne ratifiseres av medlemsstatene fra den dag da den nye reviderende konvensjon trer i kraft.

2. Denne konvensjon skal i alle tilfelle vedbli å være i kraft i sin nåværende form og med sitt nåværende innhold for de medlemsstater som har ratifisert den, men som ikke har ratifisert den reviderende konvensjon.

Art. 54. Den engelske og franske versjon av denne konvensjons tekst har samme gyldighet.

TILLEGG

Internasjonal standardklassifisering av alle næringsvirksomheter (Revidert 1958) Liste over næringer og næringsgreiner

Næring 0. Jordbruk, skogbruk, jakt og fiske

Næringsvei

01. Jordbruk.

02. Skogbruk og tømmerdrift.

03. Jakt og øking av viltbestanden.

04. Fiske.

Næring 1. Gruvedrift og steinbrudd

11. Kolgruver.

12. Malmgruver.

13. Råolje og naturgass.

14. Steinbrudd, leirtak og sandtak.

19. Annen ekstraktiv jord- og steinindustri.

Næring 2-3. Industri.

20. Næringsmiddelindustri unntatt drikkevareindustri.
21. Drikkevareindustri.
22. Tobakkindustri.
23. Tekstilindustri.
24. Bekledningsindustri, herunder skotøy og søm av tekstiler.
25. Tre- og korkindustri (unntatt møbelindustri).
26. Møbel- og innredningsindustri.
27. Papir- og papirvareindustri.
28. Grafisk industri, forlag og dermed sammenhengende virksomheter.
29. Lær- og skinnvareindustri unntatt skotøy- og annen bekledningsindustri.
30. Gummivareindustri.
31. Kjemisk industri og framstilling av kjemiske produkter.
32. Kol- og mineraloljeforedling.
33. Jord- og steinvareindustri (unntatt kol- og mineraloljeforedling).
34. Primær jern- og metallindustri.
35. Jern- og metallvareindustri (unntatt maskiner og transportmateriell).
36. Maskinindustri unntatt elektroteknisk industri.
37. Elektroteknisk industri.
38. Transportmiddelindustri.
39. Diverse («annen») industri.

Næring 4. Byggevirksomhet.

40. Byggevirksomhet.

Næring 5. Elektrisitetsforsyning, gassforsyning, vannforsyning og renovasjon.

51. Elektrisitetsforsyning og framstilling av gass og damp.
52. Vannforsyning og renovasjon.

Næring 6. Handel.

61. Engroshandel og detaljhandel.
62. Banker og andre finansinstitusjoner.
63. Forsikring.
64. Eiendomsdrift.

Næring 7. Transport, lagervirksomhet og kommunikasjoner.

71. Transport.
72. Lagervirksomhet.
73. Kommunikasjoner (post, telegraf og telefon).

Næring 8. Tjenesteyting.

81. Offentlig administrasjon og forsvaret.
82. Samfunnsmessige og forretningsmessige tjenester.
83. Forretningsmessig tjenesteyting.
84. Underholdning m.v.
85. Personlig tjenesteyting.

Næring 9. Utilstrekkelig oppgitte virksomheter.

90. Utilstrekkelig oppgitte virksomheter.